

Jedan od milion
(One In A Million)

*Ova propoved od brata William Marrion Branham
propovedana je u subotu, 24. aprila, 1965. godine
u Clifton's Cafeteriji
u Los Angeles-u, California, U.S.A.*

Uvod

Nesvakidašnja služba Vilijam Branhama, bila je odgovor Svetog Duha na proroštva u Pismu u Malahiji 4:5-6, Luka 17:30, i Otkrivenje 10:7. Ova služba koja je prekrila celi svet je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava, i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom u ovim poslednjim danima. O ovoj službi govoreno je u Pismu, što treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Molimo se da odštampana Reč postane upisana u vaše srce dok vi sa velikom pažnjom čitate ovu poruku.

Audio propovedi i štampane verzije propovedi propovedane od Vilijam Branhama su na raspolaganju i besplatne su za skidanje i štampanje sa Interneta na adresi www.nevesta-hristova.com

Ova brošura se može kopirati i deliti dokle god se kopira u celini, nemodifikovana, i dok se deli besplatno.

Jedan od milion

1. Hvala brate Šakarijan. Dobro jutro, prijatelji. Sigurno je–je dobro biti ponovo ovde u Los Anđelesu ovog jutra, pre ove velike skupštine, i dolazećeg sastanka sledeće nedelje tamo u Embassy Hotelu. Očekujem da vas vidim sve tamo. I mi smo svi u velikom očekivanju susreta s našim Gospodom Isusom da ga vidimo ovde. On je obećao da će biti bilo gde, gde se skupe dvojica ili trojica zajedno, On će biti tamo.
2. Ja sam siguran da sam ga sreo ovo jutro dok sam dolazio stepenicama ovde među ovo slušateljstvo, gde svi ljudi s velikim nadanjima čekaju na doručak i govor. I dobro je biti zajedno s vama ovde. I za slušaoce preko radija, tako ih je mnogo ovde, da sam morao sići dole jedan sprat i govoriti nekolicini. I video sam tako mnogo molbi, srčanih problema, i različitih slabosti njihovih tela, i mi smo sada ovde da bismo se molili za bolesne i ožalošćene.
3. Baš kada sam se popeo uz stepenice... Gledam u starog gospodina sada. Došao je do mene i rekao: "Brate Branham, pre godinu..." Rekao je da je imao probleme sa srcem tako teške da je...mislili su da će umreti. I ja sam se molio za njega, i Milost Božija ga je izlečila. I tu je on ovde ovo jutro u svojim osamdesetima, baš veseo. Zato nam to daje snagu za dalje.
4. I sada, ja svakako tražim molitve ljudi napolju na radio vezama, kao i ove ovde. Nakon što napustim ovaj sastanak, idem u Evropu, dole u Afriku i okolo po skupovima. I to ide prema vizijama, tako da će to biti veliki skup tamo; ja sam siguran. I godinama sam osećao da je Gospod želeo da se vratim nazad. Mala skromna–skromna služba koju mi je dao, ne verujem da je on skroz gotov s tim još ovde. Čini se kao da bi tamo mogla biti duša koju bih ja mogao uhvatiti mrežom Evanđelja, jednog kojeg mi je dao da uhvatim od ljudi, putem Božanskog isceljenja, moleći za bolesne. I ja svakako tražim vaše molitve, i vas tu ovde, i vas na radio vezama.
5. Ja nemam vremena baš da uzmem tekst i propovedam, što očekujem nakon nekoliko minuta ovde u–u ovom slušateljstvu, nego ću samo govoriti vama nekoliko momenata, upoznati se. I za ljude u zemlji, ja ću se moliti za one koji su tamo sada, i vas ovde takođe. Svakako mi je drago sresti ove fine nove prijatelje koje još nisam dosad sreo, da dođem u kontakt s njima ovo jutro.
6. Imali smo divno vreme u službama na drugim mestima. Ja ne idem napolje više toliko; to je toliko puno posla. Mi samo nastojimo održati put vrućim između Džefersonvilea, Indiane i Tusona, Arizone, gde smo bili premešteni vizijom od Gospoda, koji nas je poslao ovde takođe, ne znajući gde sam išao. I mnogi od vas ovde kod Kliftona, govorio sam vam nešto pre nego sam napustio sastanak u Feniksu, o viziji koja mi je došla u kojoj sam video sedam Anđela u grupi.
7. I ja znam, za slušateljstvo na radio vezama, verovatno mnogi od vas nisu puni Evanđelisti, i ovo vam se može činiti pomalo tajanstveno. Što bi i meni, ali tamo je... Bilo ko, ko može objasniti bilo šta, vi to više ne morate prihvatiti verom. To su stvari koje mi ne možemo objasniti, koje moramo prihvatiti verom. Mi ne možemo objasniti Boga. Ni jedan čovek ne može objasniti Boga. On je nezavisan, vrhovni, i On je veličanstven i moćan. Mi samo–mi samo prihvatimo to jer mi znamo da je On tamo. I tada, prihvatajući to našom verom, On nam daje nazad odgovor o krštenju u Svetom Duhu.
8. O kojem ću vam baš sada govoriti na temu "Božiji način ili mesto slavljenja". I jedino mesto na kojem Ga možete slaviti, jedino mesto na kojem će vas On ikada susresti je, tamo treba... Postoji jedna crkva, jedno mesto, jedno vreme, jedan čovek i sve to Bog susreće. I nadam se da će Gospod blagosloviti poruku za vaša srca ovde.
9. Sada, dolazeći u Tuson, bilo je neobično. Te vizije govoreći u Ime Gospodnje, ni jedne od njih se ne mogu prisetiti, pitao bih nekoga da li se mogu prisetiti bilo kog vremena da mi je On rekao bilo šta drugo osim Istine. To se uvek događa baš na način na koji On kaže da će se dogoditi.
10. I On bi se trebao prema Pismu nama vratiti u zadnjim danima ove vrste službe. To će bili posle krštenja Svetim Duhom i govorenja u jezicima, i Božanskog isceljenja i tako dalje, tih stvari. Štićenje Pentakostalne poruke je ono o čemu mi govorimo danas. Služba samog Hrista utelovljenog u Njegovim ljudima s istim stvarima koje je On činio kada je bio na zemlji; u svom Telu, Nevesti, koja je deo Njega, čineći iste stvari, kao Muž i Žena, ili Kralj i Kraljica, upravo pre venčanja.
11. Ove nedelje, voljom Gospodnjom, želim govoriti nešto o tome, ovde u našoj kampanji u–u Embassy Hotelu, i na neki način upoznati mojim skromnim načinom. Vreme i čas u kojem živimo, ako osoba ne zna kojim putem da ide, šta da radi ili kuda da se okrene, vi–vi ne idete više s verom tada, vi

samo nagađate: pretpostavljate. A pretpostavljati je–je "kretati se bez službenog autoriteta." Zato ako mi nemamo pravi službeni autoritet da znamo šta je Bog rekao da će se dogoditi u ovom času, kako bismo se ikada mogli suočiti s tim časom? Ako se mi moramo suočiti, znajući verom u Njegovu Reč, stvari koje treba da se dogode sada. I stanje nacija, stanje ljudi, stanje crkve, i tako dalje.

12. Mi moramo znati to, i kako istupiti i suočiti se s tim. Ako vi ne znate kako to uraditi, vi samo–kako smo to obično zvali, kao nešto nasumice; samo skaćete, nadate se da će to biti, nadate se ovo ili ono, i da li će to biti? Ali Bog ne želi da radimo to. On želi da mi znamo šta je On rekao o ovom danu, i onda da Ga sretnete verom zato što je On rekao da će to biti na taj način. Tada mi–mi znamo da ste vi Istiniti tada. Zato što nemate neke ljudske reči za to; vi imate Njegovu Reč za ono što trebamo uraditi. I mi se nadamo da će naš Nebeski Otac–da će nam darovati to ove nedelje.

13. Sada, žao mi je što sam prekinuo ono što sam govorio pre nekoliko momenata, o odlasku u Tuson. I ja sam mislio, da je to bio kraj moga života. Mislio sam da niko ne bi mogao podneti taj šok tog stanja što se dogodilo u toj viziji tog jutro oko deset sati kod kuće, da ne bi mogao biti sposoban dalje živeti posle toga. Dakle, došao sam u Tuson, praveći pripreme s mojim sinom, za moju ženu i–i decu da idu s njim nakon što ja umrem, jer sam ja mislio da je to moj kraj. I u Feniksu, čovek na skupovima pre nego što se to dogodilo, ja sam vam tačno rekao kako će se to dogoditi.

14. Pa, nekoliko meseci nakon toga, bio sam u Sabino Kanjonu jedno jutro, što je tačno severno od Tusona. Bio sam gore da se molim. I dok sam molio, imao sam ruke u vazduhu, i govorio sam: "Oče, molim se Tebi da mi Ti nekako pomogneš, daš mi snage za čas koji je predamnom. I ako je moj posao završen ovde na zemlji, onda ja moram doći k Tebi. I nije da ja žalim poći, jer ja znam da ćeš Ti brinuti o mojoj porodici. I ja–ja samo tražim snage za ovaj čas." I nešto je pogodilo moju ruku.

15. Sada, radio-slušateljstvo, ovo može zvučati čudno što sam rekao, ali to je istina. I Bog je moj sudija.

16. Pogledao sam u svoju ruku, a tamo je bio mač, imao je korice oko drške. Sama drška je bila napravljena od bisera, izgledala je nekako kao od zlata–kao zaštita oko drške. I–i sama oštrica je izgledala nekako kao da je od nečega sjajnog, oh, nešto kao hrom ili nešto svetlucavo na suncu.

17. Sada, bilo je oko deset ili jedanaest sati ujutro, tamo na putu prema planini. Možete zamisliti kako bi se osoba (da sam mislio jesam li pri zdravoj pameti) osećala stojeći tamo s mačem u ruci od nigde, a ljudi miljama i miljama daleko, držeći to u svojoj ruci. Osećao sam o tome, uzeo sam i zamahnuo oštricom napred-nazad, i, pa, to je bio mač.

18. I pogledao sam okolo. I rekao sam: "Pa, sada, kako se to uopšte moglo dogoditi? Stojim ovde, pravo ovde, i nikoga okolo miljama i miljama, i odakle je to došlo?" i rekao sam: "Pa, ja–ja pretpostavljam možda mi to Gospod govori da je moje vreme pri kraju."

I glas je progovorio i rekao: "Ovo je Mač Gospodnji."

19. I pomislio sam: Pa, mač, onda je to kao kralj vitez. Znao sam kako su obično radili u Engleskoj na različitim mestima. Pomislio sam: "To je za šta to jeste, za viteza." I pomislio sam: "Pa možda sam ja određen da polažem ruke na ljude, ili..." Ja imam sve vrste... Ljudski um može biti sav zbrkan, znate. Vi ne znate. Naš um je konačan; Njegov je beskonačan. I dok sam ja... Tada je to napustilo moju ruku i nisam znao kuda je otišlo, samo je nestalo. Dakle, ako osoba nije razumela delić duhovnih stvari, vi–vi biste poludeli. Stajali biste tamo pitajući se šta se dogodilo.

20. I On je rekao: "Vizija nije kraj tvoga vremena. To je za službu. Taj Mač je Reč. Pečati će biti otvoreni, tajne..."

21. I onda dve nedelje posle toga, ili dva meseca ustvari, posle toga, bio sam s grupom prijatelja gore na planini kada se to dogodilo. Sedam anđela, baš tako jasno kao što vi sada ovde stojite, došlo je leteći dole s neba. Kamenje s planine se kotrljalo dole niz padinu, i ljudi koji su stajali tamo su išli i vikali, znate, i prašina je letela svugde. I kada je to, On je rekao: "Vrati se kući. Sada, svaki od Anđela će biti jedan od pečata od Sedam pečata."

22. To je na traci. I knjiga će biti veoma uskoro, sada rade nešto oko gramatike. Kao što znate moja gramatika nije baš veoma dobra, i ljudi ne bi... Vi baš morate biti ljudi koji me vole i znaju kako me razumeti u vezi moje gramatike. Neki teolozi pregledaju gramatiku za mene i vade napolje sve-sve... Pa, možda sam rekao neku krivu reč tamo. Ja to čak i ne znam. Ipak sam čuo i neke da se smeju, pa pretpostavljam da gramatika tu nije bila dobra. Ali kao Dačman, uzmite me za ono što sam mislio, a ne šta sam rekao.

23. I sada je upravo tri minute, sada. Rečeno mi je o završavanju programa.

24. Sada, vi dragi ljudi napolju na radio vezama, i vi koji ste bolesni u potrebi ovde u slušateljstvu, da li bi samo položili ruke jedan na drugoga sada dok molimo reči molitve za bolesne? Sada, Isus je rekao, Njegova zadnja odredba crkvi: "Ovi znaci će pratiti one koji veruju (One, one koji veruju.); ako polože svoje ruke na bolesne, oni će ozdravljati."

25. Dragi Nebeski Oče, mi smo kao deca danas, mi smo poslušni onome što si Ti rekao. Mi polažemo ruke nad sve ove telefonske molbe. One koji sede napolju po zemlji, kako su oni u potrebi, pateći. I mi predajemo njih Tebi, dragi Bože, s tom verom Tvoju Reč koju si Ti rekao: "Ovi znaci će pratiti one koji veruju; ako polože svoje ruke na bolesne, oni će ozdravljati." daruj to, Gospode, u Ime Isusa Hrista. Amen.

[Brat Branham završava prvi deo radio emitovanja–Ed.]

26. Hvala brate Šakarijan. Svakako je velika privilegija biti opet ovde na radio emitovanju, govoriti našim prijateljima tamo na radio vezama kao i prisutnima ovde.

27. I mi svakako pružamo ovaj poziv tebi da dođeš u Embassy Hotel sutra poslepodne da se molimo. I ne samo to, nego dovesti one koji su grešnici i one koji su posrnuli. Ako smo se samo molili za bolesne, i mi vidimo kako Bog konstantno čini velika čuda, ali to je sekundarno (drugog reda). Glavna stvar je biti spašen, ispunjen Božijim Duhom, o čemu ću vam govoriti samo na nekoliko momenata ovde, i dovoljnost kako mi moramo biti ispunjeni Božijim Duhom.

28. I Božansko isceljenje obično privlači pažnju ljudi i donosi im Prisutnost Božiju. Kada Bog čini nešto što–što oni znaju da je ne... ovaj, to nije shvaćeno. I ne možemo mehanički pokazati kako je to učinjeno. Bog to radi na svoj vlastiti uzvišen način. Tada to privlači pažnju ljudi da bi znali da je tamo Prisutnost snage negde koja čini nešto što je iznad ljudskog razumevanja, i što ih potiče da gledaju u Jagnje Božije. I uvek, Božansko isceljenje; bilo mi je rečeno, i sam to verujem, da je oko između šezdeset i sedamdeset posto naših službi Gospodnjih bilo s isceljenjem Božijim. I On je to učinio da privuče ljude. Onda kada su oni bili tamo, On je rekao: "Osim ako ne verujete da sam Ja On, umrećete u svojim gresima."

29. Sada, Božansko isceljenje je divan putokaz za pridobiti ljude da gledaju u Gospoda Isusa. I doktor F. F. Bosvort, koji je mnogima od vas bio prijatelj, i znate ga, i njegova je služba meni mnogo značila kao mladom propovedniku. Počeo sam sa svojim sastancima, i trčao sam bratu Bosvortu. On je imao običaj da kaže: "Božansko isceljenje," to je malo gruba izjava sada; rekao je: "Božansko isceljenje je mamac na udici." Rekao je: "Nikada ribi ne pokazuješ udicu, pokazuješ joj mamac, i tada se ona uhvati na udicu." Zato, to je to što mi pokušavamo uraditi. To je naše...mi... Naš cilj je dovesti ljude Isusu Hristu. I ako je On bio iscelitelj u prošlim vremenima, On je iscelitelj danas.

30. Samo jedno lično svedočanstvo pre nego što se pomolim za bolesne tamo na radio vezama. Bilo je to pre nekoliko dana kada sam sedeo gore na planini gde su se velike stvari bile dogodile pred petnaestak ili dvadesetak braće tamo, kada je Anđeo Gospodnji došao dole, i velika Svetlost je letela kao kometa, praskajući okolo kroz planine, i kamenje je letelo dve stotine stopa, ili više, okolo po zemlji odsecajući vrhove drveća. I ja sam stajao baš ispod toga. I rekao sam im baš nekoliko momenata pre nago što će se to dogoditi, da će to biti tamo i da će se to dogoditi; Iskreno, to je rečeno dan pre. I ovi ljudi su bežali pod vozila i ostalo, pokušavajući pobeći, oni nisu znali šta se to dešava. I On je progovorio i rekao tačno šta će se dogoditi odmah nakon toga.

31. Sedeći tamo na toj određenoj steni tamo, baš gde se On pojavio, bio je prijatelj koji je bio s nama, koji je došao iz Minesote. Njegovi ljudi su ovde ovo jutro, i nisam siguran, ali može biti da je on ovde na nekom drugom spratu. To je bio Donavon Weerts, i fini jedan mladić, Luteran koji je baš bio predao svoji život Hristu i bio ispunjen Svetim Duhom, veoma skroman dečko, Namac, oko trideset godina star, s porodicom, dvoje ili troje male dece. On se preselio dole u Tuson da bi mi bio komšija, gde su se tri ili četiri stotine preselili da bi bili komšije. Tako on...

32. I meni je drago što imam takav komšiluk. Oni me slede celim putem do Južne Afrike, i svugde okolo, samo da bi bili blizu i videli...samnom, i bili samnom i uživali u radosti Gospodnjoj.

Tako dragi ljudi, nikad ih nisam zapažao mnogo.

33. Svakako, ljudi koje ja znam i s kojima sam povezan kao i sa svojim vlastitim bratom, sestrom. Ja ih posmatram, i osećam da ako ja mislim da oni skreću s puta, ja ih pozovem na stranu i razgovaram sa njima, zato što ih ja volim. Mi želimo živeti u slavi zajedno. I ponekad na skupovima vi možda mislite da ja govorim grubo prema vama. To nije zbog–to nije zbog toga što vas ja ne volim, već to dolazi iz

mog srca, zato što ja–ja... To mora biti samo jedan put. Postoji samo jedan put za službu Bogu i to je...i mi moramo ostati na Njegovom putu, bez obzira šta bile naše misli, Njegov put.

34. I primetio sam Donavona, na desnoj strani njegovo uho, bilo je natečeno, oprilike tri puta od svoje veličine, i izgledalo je veoma crveno. Pa, mislio sam možda je to kada smo bili u pustinji par dana, tamo gde smo bili, možda ima kaktusa u svom uhu. Ali dok sam ga prihvatao za ruku, video sam da je to bio rak, pa sam rekao Donavonu, rekao sam: "Donavone, da li si ti... Kako dugo to imaš Donavon?"

On je rekao: "Brate Branham, oko šest meseci", rekao je.

Ja sam rekao: "Zašto mi to nisi rekao?"

35. On je rekao: "Oh, vidim da si ti tako zauzet," rekao je: "nisam onda želeo da to učinim." Rekao je: "Ja sam samo mislio da bi ti možda Gospod nekako mogao reći."

Pa sam ja rekao: "Da li ti shvataš šta je to?"

On je rekao: "Da, imam dobru ideju."

Ja sam rekao: "To je u redu."

36. I sledećeg jutra, ne duže od toga, držao sam momka za ruku; sledeće jutro, tamo nije bila ni ogrebotina na njegovom uhu. To je potpuno nestalo.

37. I mi mnogo puta pritiskamo, pokušavamo dobiti *ovo* ili *ono*, ili... Vidite, to je: "Ovi znaci će pratiti one koji veruju." Nisam rekao ako bi oni molili za bolesne. "Ako budu polagali ruke na bolesne, oni će ozdravljati." Mi moramo imati veru u ono što radimo. U redu.

38. I tako, Donavon je verovatno ovde. Srešćete ga. On će biti ovde, ako on nije tu sada ovo jutro, na nekim od drugih spratova. Srešćete ga i on će vam reći svedočanstvo.

39. I šta bih još mogao reći? Ja verujem Luki, ili Jovanu, rekli su da ne bi na svet stale sve knjige koje bi mogle biti napisane o tome šta je On sve učinio među ljudima u ove zadnje dane; kako će bolesni biti izlečeni, oslobođeni alkohola hiljade njih, i sve vrste oboljenja i patnji.

40. Sada, vi na radio vezama, kao i vi ovde, ja držim ovde punu ruku molbi koje su mi stigle telefonom ovo jutro, neprestano zvoneći od kako smo ovde. I tako mi... Stotinu i devedeset šest molbi je došlo ovoga jutra telefonom, otkako smo tu. Zato, udružimo se u molitvi dok svaki od nas... Gde god da ste napolju po zemlji, položite ruke jedni na druge, ako ste vernici. Ako ne, položite ruku na Bibliju ili nešto tamo napolju, dok se mi molimo ovde i tamo.

41. Dragi nebeski Oče, malo svedočanstvo Donavona Weertsza, samo jedno od hiljade, Gospode, kojima si bio tako milosrdan... Molim se da Ti pogledaš u srca ljudi, i ovih tu, i preko radio veza. I može li svaki od njih biti izlečen. Može li zlo napustiti njih, i mogu li oni biti oslobođeni od svih njihovih bolesti. Daruj to, Oče. U Ime Isusa Hrista, Tvoga Sina, mi molimo to. Amen. "Hvala ti, Gospode."

[Brat Branham završava drugi deo radio emitovanja–Ed.]

42. I, ovo je treći put da sam tu gore ovo jutro. I, znate, upravo je bilo rečeno da mi trebamo napustiti zgradu u otprilike dvadeset, četrnaest minuta, ili tako nešto. Upravnik je rekao tamo na drugom spratu, da oni ne mogu poslužiti više obroka. Naš ručak je produžen. Mi imamo mnogo predavanja, znate. Zato smo mi veoma, veoma zahvalni da smo mi imali ovaj veliki duhovni, gastronomski jubilej, kako bih ja to nazvao, ovo jutro ovde s ovom finom grupom ljudi.

43. Voleo bih spomenuti da smo mi... Služba je opet sutra poslepodne, preko u Embassy-u. Sada, molićemo se za bolesne i očekivati da se Bog sretne s nama. I došlo mi je da stavim u svoj deo, moje službe, da bi uradili (sve što mi možemo) da bi ovaj skup bio uspeh, ne zato što je to naš skup, nego uspeh ljudi pronalazeći Isusa Hrista. To je uspeh. Svaki skup, bez obzira koliko mi slavili Boga, koliko mnogo velikih stvari mi vidimo da On čini, koliko puta nam On govori u Duhu i tako dalje; dok tu nije nešto postignuto, neka duša dovedena u Kraljevstvo.

44. I brat Šakarijan je upravo sada dao pravu izjavu baš sada o tome šta je on mislio o ovim danima u kojima mi–mi živimo. Ja iskreno verujem to svim svojim srcem, da mi živimo na kraju vremena, baš na–baš pri večernjim senkama. Sunce je daleko poodmaklo. I kada mi vidimo stvari kako zauzimaju svoje mesto na način kakve su danas, zaista, teško je reći šta će sledeća generacija doneti. Pre nekoliko dana...

45. Dopustite mi samo da vam dam malo nešto iznutra. Oni su uradili jednu analizu kroz Arizonu, gde ja živim; u svim školama. Dalí su deci, bez njihovog znanja, mentalni test. I pogodite šta?

Uključujući srednje i osnovne škole, osamdeset posto dece pati od mentalnih mana. Sedamdeset posto njih su bili tv-gledaoci. Vidite, zlo se baš uvuklo u nas i mi ne želimo... Pitate se zašto to dolazi. Možete čuti Glas Božiji kako više protiv toga, i još mi–mi se nalazimo uhvaćeni u to.

46. Dajte mi da vam iznesem nešto šokantno. Vidite: "Neće svako ko Mi govori, 'Gospode, Gospode,' ući tamo; nego oni koji vrše volju Moga Oca." Njegova volja je Njegova Reč. Ma koliko mi bili religiozni, imali veličanstveno vreme, uzvikivali, skakali na skupovima... Ne želim–ne želim biti kritičan. Ali ja imam dužnost prema Bogu, a ta dužnost je biti iskren i reći ono što On želi da ja kažem. I ja sam–svakako sam zahvalan za Kalifornijsku skupštinu, koju su izgurali samnom–u mojim uverenjima. Ako ja ne govorim svoja uverenja, ja sam licemer, i tada ja nisam čak ni iskren prema vama. A ako ja ne mogu biti iskren s vama, kako ću ja biti iskren s Bogom, jer ja vas gledam i razgovaram. Naravno, mi činimo prema Bogu isto tako, ali mi moramo biti stvarno čisti i iskreni jedni s drugima. Mi smo sigurno u–u užasnom, užasnom vremenu. I da li ste ikada prestali...

47. Dopustite mi baš da vam dam jednu malu analizu. "Neće svako ko Mi govori, 'Gospode, Gospode,' ući tamo; nego oni koji vrše volju Moga Oca." Isus je rekao na zemlji. "Čovek neće živeti samo od hleba, nego od svake Reči", svake Reči, ne samo sada ili onda od neke Reči, nego od svake Reči.

48. Jedna Reč je bila neverovana, od Božijih–Božijih zapovesti, koja je uzrokovala smrt, patnje, i svaku bolest i jad. Propustiti jednu Božiju Reč, jednu Reč. Ako je on odveo ljudsku rasu u smrt, neverovanjem u jednu Reč, zaista, zaista... Ali On je rekao da će tako biti. Sotona je rekao: "Sigurno, nećeš." Ali jeste.

49. Zato, mi moramo držati svaku Božiju Reč. I ako su ljudi i sva ta patnja i stvari koje su pale na ljudsku rasu, krivim tumačenjem, ili–ili neverujući jednu Reč, kako ćemo se mi vratiti ako promašimo Jednu, ako je to koštalo svu tu cenu, čak života Njegovog Sina?

... mnogo je zvanih,... malo izabranih.

... mnogo je zvanih,... malo izabranih.

50. Mogu uzeti tekst iz ovoga, ali nemamo više vremena, ali baš da nešto ostane vama. Hajde da...

51. Jedan dan sam otišao s bratom Šakarijanom, gde su oni hibridizovali stoku. I vidio sam to u–u laboratoriji tamo gde me brat Šakarijan odveo. I oni su uronili u seme mužjaka krave, jedan mali–mali instrument, štapić za uzorke, i uzeli uzorak semena i stavili to pod stakalce koje to povećava hiljade puta. I tamo je jedna klica skakutala u tome, semennoj tečnosti. Mi znamo da klica dolazi od mužjaka, i jaje od ženke. I pitao sam hemičara tamo; rekao sam: "Šta je to zbog čega taj mali skače tako?"

On je rekao: "To su mali bikovi i krave." Vidite?

Ja sam rekao: "U toj maloj kapljici?"

On je rekao: "Da."

52. Ja sam rekao: "Pretpostavljam da ih onda u celoj semennoj tečnosti (spermi) ima milione njih?"

On je rekao: "O, da." Vidite? I ja sam pažljivo posmatrao.

53. Sada, kada se ta silna stvar dogodi, samo jedno jaje čeka na jedno seme od tog celog miliona. I niko ne može reći koja će to klica biti, ili koje jaje. Ako biste gledali prirodno začecje, to je još misterioznije od–od devičanskog začeca. Zato što seme, samo je jedno tamo koje je predodređeno da živi a ostali od njih će umreti. I nije to ono koje prvo stiže; to je prvo koje, koje se spaja s jajetom. Jaje se može oploditi s nekom klicom s kraja semena ili iz sredine semena, i tako je s klicom, i s jajetom. Klica prodire u jaje, i mali rep otpada od nje, i tada počinje deoba. Tamo je samo jedan od cele gomile miliona koji će uspeli, samo jedan; i to je predodređeno od neke sile nepoznate čoveku. Iako su oni slični jedan drugome, svaka klica je slična međusobno; ista stvar je kod životinja, isto je i kod ljudi. To je određeno da li će to biti dečak, devojčica, crvenokosi, crnokosi, ili nešto drugo. To je predodređeno od Boga. Svi od njih prirodno izgledaju isto, ali tamo je jedan koji je određen za život: jedan od milion, a ipak su svi slični.

54. Kada je Izrael napustio Egipat, tamo je bilo otprilike preostalo dva miliona ljudi u istom vremenu. Svaki od njih je čuo poruku proroka. Svaki od njih je video Vatrene Stub. Svaki od njih je bio kršten za vreme Mojsija u Crvenom Moru. Svaki od njih je klicao u–u Duhu, lupao u bubnjeve, i trčao gore-dole obalom s Mirjam, kada je Mojsije pevao u Duhu. Svaki od njih je jeo svežu Manu svake večeri, svaki od njih. Ali dvojica su uspela do zemlje: jedan od milion.

55. Šta je bio test? Svi su pili iz iste Stene; svi su jeli istu duhovnu Manu kao što mi jedemo ovo jutro; ali test Reči ih je dokazao. Kada je bilo vreme kada su došli do Kadeš-Barnea, kada su ponovo krenuli u obećanu zemlju, i nisu mogli ići preko dok nisu bili iskušani, s Rečju... I sva ostala desetorica

su došla i rekla: "Mi to ne možemo uspeti. Ljudi su nekako... Mi smo kao skakavci za njih, njihov veliki obzidani grad. Ali konkurencija je prevelika."

56. Ali Jošua i Kaleb su umirivali ljude. Oni su rekli: "Mi smo više nego sposobni da to učinimo." Dakle? Bog je rekao pre nego su napustili obećanu zemlju: "Ja vam dajem zemlju. Ja sam vam dao zemlju." Ali tamo je bio jedan od svakog miliona.

57. Otprilike je pet stotina miliona takozvanih hrišćana danas u svetu, i svaki dan završava neka generacija. I sada, šta ako bi se uznesenje dogodilo danas i pet stotina ljudi, potpuno, bi bilo uzeto u uznesenje? Nikada ne biste znali, čak kada bi pisalo u novinama o nestalima. I dolazak Gospoda je tajni dolazak. On će doći i ukrasti. To će biti takva manjina, dok to...

58. Kao u danima kada su apostoli pitali Isusa: "Zašto pisma kažu da—da Ilija mora prvo doći?" On je rekao: "On je već bio, a vi niste ni znali."

59. Da li ste ikada razmišljali šta su ljudi uradili? Oni su verovali da Možda Ilija treba doći. A on je bio upravo među njima, a oni to nisu znali.

60. Dakle, tako će biti o dolasku Sina čovečijeg. Učiniće baš istu stvar s njim. Duh Božiji je ovde. Pa, šta ćemo mi uraditi? Da li ćemo mi jesti Manu, i tako dalje, i ne kretati se neprestano kako rastemo?

61. Jeste li ikada primetili seme, kao što je cenjeni g. Pitts govorio pre nekoliko momenata, o tome kako seme ide u zemlju? Mnogo semena je u zemlji. Kada se Bog pokrenuo nad vodama sa Svetlom, i doneo je Svetlo. Prva prisutnost Božija, izgovoreno Svetlo je došlo Božijom Reči. I Božija Reč je jedina stvar što još uvek donosi Svetlo. I kada su se vode povukle, seme je već bilo u zemlji, i Svetlo je samo iznelo seme koje je ostalo s klicom u sebi, izašlo, Bog stvara svoju kreaciju.

62. I sada, na Uskršnje jutro tamo je bilo drugo Svetlo koje je pogodilo zemlju kada je bio dan Duh Sveti. I on je dan da donese Svetlo ovom Semenu za koje je Bog Svojim predznanjem znao da će biti ovde na zemlji. Kako je znao za prvo prirodno seme, tako On zna gde je duhovno seme. Vaše telo je ležalo pravo ovde na zemlji kada je Bog prvo doveo zemlju u postojanje. Mi smo deo zemlje. Mi smo ležali tamo. I prema Njegovom predznanju On je znao tačno ko će Ga voleti i ko će Mu služiti, a ko neće. Njegovo predznanje govori to. Ako to nije tako, onda On nije Bog. On ne može biti Bog bez da je beskonačan. Ako je On beskonačan, onda On zna sve stvari.

63. Tako, vi vidite ljude kako prave svoje posrtaje. Oni se spotiču o to. Oni trče prema tome, i misle *ovo* ili *ono*, ali to ne deluje; mi to vidimo. Ali postoji ispravno delovanje; to je pronaći Božiju savršenu volju i ostati u njoj, za ono za šta te je Bog pozvao.

64. Kao što je brat Džek rekao pre nekoliko momenata o ovom dole u—u Persian Square, cela zbrka, jedan na *ovaj* način, drugi na *onaj* način; o teolozima, i tako dalje, ako želite znati nešto teologije idite tamo.

65. Pretpostavljam da je to baš tako kao što je u Hyde Park-u u Londonu. Bio sam tamo; svako ima svoju vlastitu ideju. To je—to je konglomerat (nagomilavanje) modernog današnjeg sveta u Vavilonu.

66. Ali da li ste primetili kako—kako je brat Pitts nastavio s ovom divnom porukom za nas ovo jutro? Kako je izlazio iz parka, tamo je našao mali Uskršnji ljljan. "U sred cele te konfuzije," kao što nam je on rekao: "nije bilo načina reći da ili ne. To je bio Božiji život koji je sjajio u tome, u sred cele te zbrke." To je bilo tamo na udaljenosti, jer je Bog odlučio da bude tamo. U sred celog tog konflikta, niko to nije primećivao. Oni nisu videli duhovnu primenu toga.

67. I tako je i danas među svim našim velikim okupljanjima, grupama, crkvama i denominacijama, i tako dalje, jedan vuče na ovu stranu: "Mi moramo biti Baptisti, ili biti Prezbiterijanci, moramo biti *ovo*, ili moramo biti *ono*." U sred cele te zbrke, tamo raste cvet. Snaga Božija je pravo iznad nas, uzdignuta gore iznad svih nas. Zaustavimo se i gledajmo nekoliko minuta, i gledajte ove nedelje, i gledajte to razotkriva upravo ispred nas. Mi verujemo da će Bog to učiniti. Zar ne? [Zajednica kaže: "Amen."—Ed.]

68. Vidim da smo već sada trebali biti dole. Zato pomolimo se, svaki od nas.

69. Dragi Bože, kada pognemo svoje glave u Tvojjoj Prisutnosti, osećamo da smo mi tako nedostojni da molimo. Ali Ti si obećao ako mi dođemo Tebi da nas nećeš odbiti. I ove grube izjave što su malopre bile iznete, nikako ne znači da je to neka doktrina „jedan od milion“, nego samo da se nekako podsetimo. Jer Ti si rekao:

Uska su vrata, i uzan je put, koji vodi prema životu, a nekolicina će ih naći.

Jer mnogo je zvanih, a malo izabranih.

70. O večni Oče, pošalji Svetlo Evandjelja na grad, na ovaj skup sledeće nedelje. I ako tamo bude ijedno seme, nekako Tvojim vlastitim velikim, mudrim providenjem. Kao što sam to probao oslikati u

priči o semenu mužjaka i ženke, mogu li oni doći na skup. Može li Sveti Duh njima dati Život. Mi uviđamo da je vreme kasnije nego što mislimo da jeste. Molimo se, Bože, da kako mi dolazimo ovde, verujemo da je možda ovde nešto što bi moglo biti učinjeno što bi pomoglo ljudima, ili–ili uhvatilo zadnju ovcu. Mi znamo, kada je ovčiji tor pun, tada će Pastir zatvoriti vrata.

71. Kao što je bilo u doba Noje, kada je poslednji član porodice bio uveden, Bog je zatvorio vrata. I oni su lupali i udarali, ali bilo je prekasno, Dragi Bože, oni su imali priliku.

Ti si rekao: "Ja sam vrata ovčijeg tora."

72. I kako je potresna pesma pesnika: "Nisu li devedeset i devetero dovoljno za Njega? Ali ne, tamo je bio još jedan." On bi mogao biti mala crna ovca, ili bi on mogao biti maleni niko, mogao bi biti ona ili on. Mi ne znamo gde su oni, ali taj zadnji jedan mora ući, i tada će vrata biti zatvorena. O Bože, Koji znaš sve stvari, potraži naše živote ovo jutro. I pošalji nas tamo, bilo gde da je to, gde bismo mogli pronaći zadnjega, da bi vrata mogla biti zatvorena i Pastir unutra s ovcama. Daruj to, Gospode ako bi taj jedan bio ovde danas, ako je taj jedan koji je određen da uđe...

73. "Sve koje Mi je Otac dao će doći k Meni. I niko ne može doći osim ako ga Moj Otac ne dovede."

74. I ako tamo ima trzaj, ili mali osećaj, da bi ovo mogao biti čas za nekoga ovde u slušateljstvu, ovde ili dole na spratu, ili gde god da su, mogu li oni odgovoriti: "Da, Gospode, ja sam taj mali odlutali koji je odlutao; i koji se borio protiv toga ceo svoj život. Ja–ja sam osećao da trebam doći, ali danas ja visim na strani poraza. Ja ne mogu ići gore ili dole, ja ne mogu više nikud poći." O može li divni Pastir doći, dosegnuti dole s nežnim rukama i uneti tog jednog na sigurno unutra, podići ga na Svoja ramena i odneti na sigurno nazad.

75. Možda je taj jedan ovde, Gospode, koji je bolestan, u sličnom stanju kao što je doktor rekao: "Tu se više ništa ne može uraditi." Pokušao je svom snagom da ga spasi, ali ga nije mogao spasiti. To je iznad njegovih mogućnosti. Ništa–ništa više nije mogao uraditi. Njegova medicina i njegov skalpel to ne mogu postići. Ali, o Gospode, ništa nije predaleko Tvojim veličanstvenim rukama, a Tvoja Reč je Tvoja ruka. Zato se mi molimo, dragi Bože, da, ovo jutro, dok razgovaramo s Tobom, da Ti posegneš dole i pokupiš one koji su bolesni i ne mogu si pomoći, bez ikakvih naučnih stvari, bez doktora, mogu li oni biti izlečeni. Daruj to, Gospode.

76. Kada mislimo o Davidu, kako mu je bio dan nadzor nad nekoliko ovaca, samo nekoliko. Ali jednog dana medved je došao i uzeo jednu malu ovcu i odveo je, i pojeo bi je, kao što bi rak pojeo tvoje telo, ili ogroman lav... Ali David, ne baš tako dobro naoružan s puškom, ili ne kao mačevalac, nego samo s praćkom, i on se brinuo o toj ovcu. I kada je on pronašao tu životinju koja je htela ubiti ovcu, on ju je ubio s praćkom. Tako jednostavno malo oružje od komadića kože i struna, ali on je imao poverenja u to.

77. Mi nemamo velike genije među nama, Gospode. Mi smo jednostavni ljudi s jednostavnim molitvama, ali mi dolazimo ovo jutro kao Božije ovce. Žena koja ide ulicom, jedno, pušeći cigaretu, nastojeći naći smirenje s cigaretom; čovek koji je okusio čašu i pokušao je ostaviti, ali ih neprijatelj drži čvrsto; momak ili devojka koji su pokušali činiti dobro, ali onda baš ne mogu naći snage odupreti se zlu; mi dolazimo u Ime Gospoda Isusa, da zahtevamo tu ovcu ovo jutro. Mi izazivamo neprijatelja; jer je to jednostavno oružje, praćka, molitva, ali mi idemo da dovedemo toga jednoga nazad Ocu, da bismo mogli položiti račun ovih stvari koje su počinjene našim rukama. Može li snaga Božija pogoditi verom srca ljudi, i može li ta duša biti vraćena ovo jutro. Mogu li se iskušenja ovoga života okrenuti od njih, pustiti ih. Može li on naći sebe na Učiteljevim ramenima, biti odnesen u sigurnost ponovo. Mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

78. Bog vas blagoslovio. Dok se ne vidimo sutra, prepustiću službu bratu Šakarijanu.

[Brat Branham završava treći deo–Ed.]

79. Ovo, ja–ja se nadam da ćete vi...da sam ja našao dovoljno milosti u Božijim očima pred vama da verujete da vam nisam rekao ništa pogrešno. Ja sam prošao svoj pedeset i šesti rođendan neki dan. Sada, ovo nije samo Poruka nekog ostarelog čoveka. Ja verujem ovo još od malih nogu. I ako ovo nije istina, ja sam najbudalastija osoba koju Bog ima na zemlji. Ja sam posvetio tome ceo svoj život. I mogu li reći ovo iskreno; da sam imao deset hiljada života, nikad ne bih promenio svoje mišljenje.

80. Sada, isceljenje je težnja svake osobe. Zapamtite, isceljenje je u vama. Bog je postavio u breskvino drvo svaku breskvu koja će ikada biti na njemu, kada ga je On posadio u vrt. Vidite, vi samo... Breskvino drvo ili jabukovo drvo ili bilo koje drvo voća, samo treba da raste pijujući vodu na

zemlji. Sada, svaki od vas ima te potencijale (mogućnosti) u sebi da donese same vas, jer to je Bog, zato što ste bili posađeni u Hrista krštenjem, ne vodenim krštenjem, nego duhovnim krštenjem. Vi ne dolazite u Hrista vodenim krštenjem. Sa duhovnim krštenjem.

81. Sutra posle podne, voljom Gospodnjom, ja ću govoriti na temu, kako i šta je stvarna primena Toga. Imaćemo to poslepodne tako da se ne poklapa s nekom od vaših službi

82. Sada, pogledajte, svaki od vas tu stoji kao vernik, vidite, onda Život koji je bio u Hristu je u vama. Kada biste samo mogli videti to.

83. To su đavolska posla držati vas blokirane za to. To, držati vas oslepljene. On vas može baš učiniti oslepljene, to je... Vidite, vi onda ne znate kuda vi idete. Čovek koji je slep ne može reći kuda on ide, on bi trebao potražiti objašnjenje od nekoga koji može videti. Dok mi ne možemo razumeti, neko treba da nam kaže Istinu.

84. I Hrist je umro za tebe, i ti si prebačen iz sveta u Hrista. I sve što ti trebaš je pravo u tebi s krštenjem Svetim Duhom. Nije li to tako? Sada, sve što ti treba da uradiš je samo da počneš piti iz Toga.

85. I kao što drvo pije, počinje puštati listove, svoje pupoljke, daje svoje plodove svake godine. Plod nije u zemlji, plod je na drvetu. Koliko god vas razume ovo recite amen. [Skup odgovara: "Amen."—Ed.] Zato, vidite, plod je na drvetu, i svaki plod treba da pije iz svoje fontane. Kada kiša pada dole daje biljci život. I kako pije tako raste.

86. I raste dok ne dođe do punog cveta, baš kao što i crkva treba, da procveta u ovom dobu.

87. I kako mi pijemo tako rastemo. Ali ako biljka odbija da pije, tada ne može rasti. I ako biste samo verovali u to... Sada, svaki pojedinačno...

88. Naravno, znate kako Gospod pokazuje različite stvari ono što ste vi uradili i šta niste trebali uraditi, i tako dalje, na ovim sastancima. Nadamo se da će Sveti Duh pasti na nas ovo jutro i učiniti tako, dok mi stojimo. Ali ja ću čekati.

89. Mislim da je ovo malo nervoza, misliti kako ovi dole žele da mi odemo odavde. Vidite? Ali oni žele to; i mi kasnimo malo.

90. Ali verujte ovo svim svojim srcem. Molim vas to. Ako bih ja—ja našao milost u vašim pogledima kao istinita osoba, verujte ovo. Sada, stavite svoje ruke jedni na druge.

91. Pogledajte sada, Biblija nije rekla: "Ovi znaci će pratiti Williama Branhama." Nije rekla: "To će pratiti Oral Robertsa samo." Nije rekla: "To će pratiti brata Koppa ili nekoga."

92. "Ovi znaci će pratiti one (množina) koji veruju. Ako budu polagali svoje ruke na bolesne, oni će ozdravljati." To je snaga Božija u vama, koja donosi Život u osobu na kojoj imate ruku, Život - daje izvor Svetoga Duha

93. Dragi Bože, u Ime Isusa Hrista, u ovom odlučnom trenutku kada crkva... Mogu li oni stajati u ovoj sekundi bez nervoze, može li snaga koja je podigla Hrista iz groba, oživeti njih sada Svetlu Evandelja, jer Isusova poruka je bila ako budu polagali ruke na bolesne, oni će ozdravljati. Može li svaka demonska sila, svaka bolest, svaka slabost, svaka tuga, svaka patnja koja se dogodila ljudima, može li ih to napustiti upravo sada njihovom verom. Kao ljudi vernici, mi to molimo u Ime Isusa Hrista. Amen.

94. Sada, podignite vaše ruke i dajte mu hvalu, ako verujete da On to čini.

95. Dragi Bože, ova beba će umreti, Gospode, osim ako ovo nije učinjeno. Ja osuđujem ovu tegobu, u Ime Isusa Hrista. Može li to napustiti nevino dete. Amen.

Sada, doktori su probali, i nisu uspeali. Samo veruj.